

РЕШЕНИЕ

№ 7790

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5161** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. В. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к Л. бл.814 вх.В ет.3 ап.43 срещу Решение № 2153-21-74/17.03.2025 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) С. –град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-233/27.02.2025 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/27.12.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

С жалбата се иска отмяна на обжалвания административен акт поради нарушение на материалния закон, тъй като пенсионния орган неправилно бил изчислил осигурителния му доход, като не е взел под внимание посочените от него години от първа категория труд с най-висок доход. Твърди, че при произволно определение от ответника три годишен период / а не посочения от жалбоподателя/ се стигало до намаляване на коефициента за изчисляване на полагащата му се пенсия. Жалбоподателят твърди, че не е посочвал нов тригодишен период за преизчисление на пенсията му при подаване на молба-искане с вх. № 2121/21/418/06.12.2024 г., а настоява да се зачете посочения от него при първоначалното заявяване на пенсията период от първа категория труд.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и с адв. М. поддържа, че неправилно е изчислен коефициента за пенсията му. Твърди, че същият следва да е 4.2, а не 2.2, както е приел административния орган. Претендират се разносики за вещото лице и държавна такса.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез юрк. О., оспорва жалбата. Счита, че административният акт е законосъобразен и моли жалбата да бъде отхвърлена като

неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № [ЕГН]/15.05.2014 г. на ръководителя по ПО (л.37), на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал. 1 ПЗР на КСО, считано от 16.04.2014 г. В заявлението не е посочен период преди 01.01.1997 г. Пенсията е изчислена при базисен период 01.01.1992 г. – 31.12.1994 г. и доход, върху който са внесени осигурителни вноски за този период в размер на 420 977.00 лв., и от 01.01.1997 г. -10.04.2006 г. с осигурителен доход, върху който са внесени осигурителни вноски – 4 900.33 лв. Изчислен е индивидуален коефициент – 2.140 и е зачетен осигурителен стаж 07 години, 07 месеца и 01 ден от първа категория, 06 години, 09 месеца и 01 ден от втора категория и 07 години, 10 месеца и 09 дни от трета категория и 04 години, 02 месеца и 20 дни осигурителен стаж по чл. 104, ал .3 КСО. Общият осигурителен стаж е изчислен по реда на чл. 104 в размер на 41 години, 07 месеца и 09 дни.

С последващи разпореждания пенсията е била осъвременявана и преизчислявана.

Жалбоподателят е подал молба-искане с вх. № 2121/21/418/06.12.2024 г. (л. 67) с която е представил Удостоверение обр. УП-3 изх. № 1045/25.11.2024 г. издадено от С. Д. К. АД за периода 07.01.1980 г. до 16.06.1981 г. в размер на 1 година 05 месеца и 11 дни. Представено е и УП -2 изх. № 1044/25.11.2024 г. с осигурителен доход за периода.

Видно от приложения опис на осигурителния стаж (л.72 и сл.) периодите са зачетени като труд от втора категория по т. 53а ПКТП.

С последващо разпореждане № [ЕГН]/27.12.2024 г. личната пенсия за ОСВ е изменена, като е зачетен осигурителен стаж както следва: 07 години 07 месеца и 01 ден от първа категория, 8 години 02 месеца и 11 дни от втора категория, 06 години, 04 месеца и 29 дни от трета категория и 04 години 02 месеца и 20 дни по чл. 104, ал .3 КСО. Общият осигурителен стаж, превърнат към трета категория по реда на чл. 104 КСО е 41 години, 11 месеца и 19 дни.

Разпореждането е било обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град с жалба вх. № 1012-21-233/17.02.2025 г. (л.79), въз основа на която е издадено и процесното решение. В жалбата В. П. е възразил, че не са взети под внимание посочените от него три години с най-висок доход. В решението директорът на ТП на НОИ С. – град е отхвърлил възражението с мотив, че съгласно чл. 70, ал. 17 КСО лицата могат да поискат преизчисляване на пенсията им от осигурителен доход за друг тригодишен период преди 01.01.1997 г. в 12 – месечен срок от влизане в сила на разпореждането за отпускане на пенсията. Също така на основание §52 ПЗР на КСО, с оглед датата на отпускане на пенсията и влизането в сила на разпореждането, жалбоподателят няма право да иска преизчисляване с друг тригодишен период.

По делото е изготвена съдебно-счетоводна експертиза, като вещото лице подробно е описало взетите предвид данни при определяне на размера на пенсията на жалбоподателя от пенсионния орган, посочило е, че допълнително представеното удостоверение УП-2 не оказва влияние върху размера на пенсията, поради това, че брутно трудово възнаграждение за периода 07.01.1980 г. до 17.06.1981 г. не участва при изчисляване на индивидуалния коефициент. Вещото лице е потвърдило в заключението си, че изчисленията са проверени и са вярно извършени.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата на В. В. П. срещу Решение № 2153-21-74/17.03.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени

от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № [ЕГН]/27.12.2024 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на директора на ТП на НОИ за определяне на длъжностно лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 99, ал. 1 КСО (л.75).

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, като акта е постановен в съответствие и с материалния закон.

Спорен по делото е взетия предвид от пенсионния орган осигурителен доход на лицето преди 01.01.1997 г. и изчисления индивидуален коефициент.

Съгласно чл. 70, ал. 17 КСО лицата могат да поискат преизчисляване на пенсията от осигурителния доход за друг тригодишен период преди 1 януари 1997 г. в 12-месечен срок след влизането в сила на разпореждането, с което размерът ѝ е определен по реда на този кодекс. Преизчисляването се извършва от датата на подаването на заявлението. Съгласно § 52 ПЗР на ЗИДКСО лицата, които имат отпусната пенсия с разпореждане, влязло в сила до 31 декември 2015 г., могат да поискат до 31 декември 2016 г. преизчисляване на пенсията от осигурителния доход за друг тригодишен период преди 1 януари 1997 г. В случая, с оглед предмета на обжалване по административен ред и заявените от жалбоподателя възражения, правилно административният орган е приел, че не може да бъде извършено преизчисление на пенсията за друг тригодишен период. При подаване на заявлението си за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, видно от приложеното по делото заявление, жалбоподателят не е посочил базов период, от който да се изчисли индивидуалния му коефициент. Пенсионният орган е взел предвид периода от 01.01.1992 г. до 31.12.1994 г. Допълнителните доказателства за периода 07.01.1980 г. до 17.06.1981 г. не касаят базовия период, поради което отразения в тях доход не влияе върху индивидуалния коефициент на жалбоподателя. Видно от обжалваното разпореждане и описа на осигурителния стаж, на жалбоподателя е зачетен допълнителен осигурителен стаж от втора категория, но той касае период, попадащ извън базовия, от който се изчислява индивидуалния коефициент.

Индивидуалният коефициент на жалбоподателя също е законосъобразно изчислен. Според чл. 70, ал. 4 за пенсиите, отпуснати с начална дата преди 1 януари 2019 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за период от три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж до 1 януари 1997 г. по избор на лицето и от осигурителния му доход за периода след тази дата до датата на отпускане на пенсията. В случаите, когато осигурителният доход на лицето до 1 януари 1997 г. е за период, по-малък от три години, индивидуалният коефициент се изчислява от този доход. При определяне на индивидуалния коефициент на самоосигуряващо се лице се взема предвид доходът, върху който са внесени осигурителните вноски. В случая пенсията е отпусната с разпореждане от 2014 г., което няма данни да е обжалвано и е влязло в сила. Според ал. 6 за изчисляване на индивидуалния коефициент по ал. 4 се определят: 1. съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода до 31 декември 1996 г. включително и средномесечната работна заплата за страната за същия период, обявена от Националния статистически институт; 2. съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода след 31 декември 1996 г. и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период. Съгласно чл.

70, ал. 6 КСО индивидуалният коефициент по ал. 4 се изчислява, като всяко от съотношенията по ал. 5 се умножава съответно по броя на месеците, за които то е установено, и сборът на получените произведения се разделя на общия брой на месеците, включени в двата периода. Когато лицата нямат осигурителен доход след 31 декември 1996 г., индивидуалният коефициент е равен на съотношението по ал. 5, т. 1, а когато осигурителният им доход е изцяло след тази дата, индивидуалният коефициент е равен на съотношението по ал. 5, т. 2. Посочените изчисления се извършват автоматично. В конкретния случай административният орган законосъобразно е изчислил индивидуален коефициент на жалбоподателя 2.140.

По изложените съорбажения съдът намира, че решението е законосъобразно, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата. С оглед изхода на делото, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника се явява основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер на еврота равностойност на 200 лв., а именно 102.26 евро.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на В. В. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к Л. бл.814 вх.В ет.3 ап.43 срещу Решение № 2153-21-74/17.03.2025 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) С. –град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-233/27.02.2025 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/27.12.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА В. В. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к Л. бл.814 вх.В ет.3 ап.43 да заплати на ТП на НОИ С. – град сума в размер на 102.26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: